

سیدامیر هاشمیان، ملیله کار طلا و نقره میراث دار هنری است که قدمتی دیرینه دارد

سفیر هنر هخامنشیان در مشهد

۵۰۴

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرا

۷ حامد حلیمی با ۵۰ بار تماس با ۱۳۷، رکورددار الگوی مطالبه‌گری در منطقه ۱۰ شد
خستگی ناپذیر تا حل مشکل

۷ شهروند محله سرافرازان، در پیگیری‌های تلفنی با ۱۳۷ دغدغه حفظ فضای سبز و محیط زیست شهری را دارد
شهر متعلق به همه ماست

نقاشی دیواری تقاطع بولوار حسابی و شریعتی، زینت بخش تجمعات شبانه است

ما ایران را می‌سازیم

برای پیوستن به کانال شهرآرا محله منطقه ۱۰ و ۹ کد بالا را اسکن کنید

اهالی از جولان موتورسوارها در پیاده‌روهای محله آب‌وبرق گلایه دارند

نبود امنیت در پیاده‌روهای «صیاد»

ریاحی | این روزها ترافیک کلافه‌کننده و طولانی مدت در بولوار شهید صیاد شیرازی با معضل جدیدی گره خورده است که امنیت شهروندان را در پیاده‌روها به خطر می‌اندازد. معمولاً عصر که می‌شود، حد فاصل چهارراه تا میدان شهید صیاد شیرازی ترافیک سنگین است؛ برای همین موتورسوارهایک راه امن پیدا کرده‌اند و آن، عبور از پیاده‌روهاست. راکبان موتورسوار برای اینکه گره‌های ترافیکی را دور بزنند، به حریم عابران پیاده وارد می‌شوند. آن‌هم در محدوده‌ای که پر از کافه و بوتیک و رستوران است و پیاده‌روهای آن مملو از جمعیت اهالی معتقدند با جانمایی چند بولارد بتنی در مسیر ورود موتورسوارها به پیاده‌رو، این معضل برطرف خواهد شد.

دلان از جاکنده نشود! رفع مشکل هم خیلی ساده است؛ مسیر ورود موتورسوارها به پیاده‌روها را مسدود کنید. مجتبی دستش را سمت نیش صیاد شیرازی ۱۲ نشانه می‌رود و می‌گوید: معمولاً ترافیک سنگین بولوار از اینجا شروع می‌شود؛ برای همین بیشتر راکبان موتور از ابتدای این معبر وارد پیاده‌رو می‌شوند. اگر در اینجا چند بولارد بتنی بگذارند، مشکلات رفع می‌شود.

● دلم می‌خواهد در پیاده‌رو برانم!

نیش معبر شهید صیاد شیرازی ۱۰ یک فست فود و یک کافه است که مردم اطراف آن جمع شده‌اند. با این حال موتورهای یکی یکی از بین مردمی که برای تفریح به این مکان آمده‌اند، حرکت می‌کنند و آرامش آن‌ها را برهم می‌زنند. خانمی که دوست ندارد نامی از او برده شود، می‌گوید: واقعا متأسفم. دوروبر را نگاه کنید و ببینید چه تعداد بچه سه چهار ساله در حال راه رفتن هستند؟ هیچ کدامشان امنیت ندارند. او که خودش هم یک پسر بچه هشت ساله دارد، ادامه می‌دهد: همین چند لحظه پیش، خیلی اعصابم به هم ریخت. جلوی یکی از این موتورها را گرفتم و گفتم برای چه از پیاده‌رو می‌روی؟ نمی‌بینی زن و بچه مردم در حال قدم زدن هستند؟ آن موتورسوار با پیرویی روبه من کرد و گفت «به شما ربطی ندارد؛ دلم می‌خواهد!» کاش در این پیاده‌روها دوربینی بود که این افراد متخلف را جریمه می‌کرد.

● روزی نیست دلان از جاکنده نشود

وجود چندین مرکز خرید، هایپرمارکت‌های بزرگ و رستوران‌های متعدد و متنوع در ابتدای بولوار شهید صیاد شیرازی، این محدوده را به یکی از پاتوق‌های جذاب تفریحی اهالی محله‌های آب و برق ولان تبدیل کرده است. همین موضوع سبب رفت و آمد زیاد اهالی در پیاده‌روهای این محدوده شده است. اما این روزها خطر، عابران را تهدید می‌کند و آن هم حرکت موتورسوارها در پیاده‌روهاست. مجتبی حکمت یکی از اهالی است که نیش معبر شهید صیاد شیرازی ۱۲ بوتیک دارد. او به ما می‌گوید: اگر نیم ساعت اینجا بایستید، می‌بینید که چند موتورسوار و با چه سرعتی از پیاده‌رو عبور می‌کنند. در این پیاده‌روها همه قشر آدمی تردد می‌کند؛ مرد، زن، کودک و سالخورده و همه آن‌ها در خطرند. روزی نیست که اینجا با صدای فریاد مردم یا ترمز یک باره موتورها

بخشی از این مشکل، به فرهنگ موتورسوارها برمی‌گردد و اینکه بقدر به حقوق عابران پیاده‌ها احترام بگذارند، زیرا پیاده‌روها و ویلچر و ویلچر و کالسکه دارد که قابل مسدود کردن نیست

● بولاردهای بتنی جانمایی می‌شود

موضوع تردد راکبان موتورسوار در پیاده‌روهای بولوار شهید صیاد شیرازی را با رئیس اداره حمل و نقل و عمران شهرداری منطقه ۹ در میان می‌گذاریم. سیدهادی صالحی در این باره می‌گوید: در اسرع وقت کارشناس این اداره از محل بازدید می‌کند و هر جایی که لازم باشد، بولاردهای بتنی جانمایی می‌شود تا تردد موتورسوارها به داخل پیاده‌روها جلوگیری شود. او ادامه می‌دهد: بخشی از این مشکل، به فرهنگ موتورسوارها برمی‌گردد و اینکه بقدر به حقوق عابران پیاده احترام بگذارند، زیرا پیاده‌روها و ویلچر و ویلچر و کالسکه دارد که قابل مسدود کردن نیست و موتورها از آن بخش می‌توانند وارد پیاده‌رو شوند.

معبّر منطقه مابه نام شهید نیروی هوایی

در راستای اجرای مصوبه شورای اجتماعی محله گل‌دیس و پس از تصویب در شورای اسلامی شهر و با همکاری کمیته نام‌گذاری، نام معبر شهرستانی ۱۳ به نام شهید پیمان رجبعلی زاده مزین شد. او از شهدای نیروی هوایی ارتش بود که سال ۸۳ عازم مأموریتی داوطلبانه در ارتفاعات پوشیده از برف خرمبید استان فارس شد و درسی و یک سالگی به شهادت رسید.

منطقه ماگل آرای می‌شود

با هدف ارتقای سیما و منظر شهری عملیات کاشت ۴۵۰ هزار بوته از انواع گل‌های فصلی تابستانه در سطح منطقه ما آغاز شد. گونه‌های کاشته شده شامل انواع گل‌های مقاوم به گرما نظیر جعفری گل درشت، اختر، رعنا و کوب است که علاوه بر زیبایی، مقاومت زیادی در برابر تابش مستقیم نور خورشید و تنش‌های دمایی فصل تابستان دارند.

هشدار مصرف دخانیات در بین خانواده‌ها

دوره آموزشی مخاطرات استعمال دخانیات ویژه کارکنان شهرداری منطقه ۹ برگزار شد. در این جلسه، استادان و رابطان حوزه‌های سلامت و بهداشت حضور یافتند و با گوشزد کردن از دید مصرف دخانیات بین شهروندان و ارائه راهکارهایی برای ترک و کاهش مصرف آن، به نقش مؤثر خانواده در پیشگیری اشاره کردند.

شهردار منطقه ۹ از رفع خطر و آزادسازی بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ مترمربع از اراضی کوهستانی در منطقه ۹ خبر داد

قلع بناهای خطرآفرین در ارتفاعات

ریاحی | در راستای ارتقای امنیت عمومی و حفظ حریم اراضی شهری، اداره نظارت بر ساخت و سازهای شهرداری منطقه ۹، عملیات گسترده رفع خطر و تخریب بناهای حادثه ساز را در ارتفاعات این منطقه اجرایی کرد.

شهردار منطقه ۹ در این باره گفت: طی عملیات ویژه‌ای که هفته پیش انجام شد، چند بنای غیرمجاز و دیوارکشی‌های خطرآفرین در محدوده خیابان‌های شهید صیاد شیرازی ۵، شقایق ۱۱ و انتهای شهید احسن ۶ با اخذ دستور مستقیم مقام قضایی تخریب و رفع خطر شد.

حجت‌فرقانی در ادامه بیان کرد: این اقدام در راستای سامان‌دهی نقاط آسیب‌پذیر در جوار بوستان خورشید به استناد بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها مبنی بر رفع خطر و مزاحمت از بناهای ناایمن صورت گرفته است که منجر به آزادسازی حدود ۲ هزار و ۵۰۰ مترمربع از اراضی کوهستانی منطقه شده است.

به گفته فرقانی یک دیوارکشی خطرآفرین و دو بنای حادثه ساز و ناایمن که توسط برخی معتادان و افراد آسیب‌پذیر به عنوان پاتوق مورد استفاده قرار می‌گرفت، با دستور مقام قضایی قلع شد که با تخریب آن‌ها، گام مهمی در جهت ایمن‌سازی و بازگرداندن آرامش به حریم ارتفاعات و پارک خورشید برداشته شد.

شما می‌توانید اخبار کوچه و خیابانتان را به شماره ۰۹۳۸۵۹۶۴۰۸۵ در پیام‌رسان ایتا ارسال کنید.

۱۰

● پیمان پاکیزگی بچه‌های محله خاتم الانبیا(ص)

فعالان فرهنگی و اجتماعی محله خاتم الانبیا(ص) که در زمان تعطیلی مدارس، مسجد فاطمه الزهرا(ص) در توس ۷۴ را پایگاهی برای درس آموزی کرده و کلاس‌های مدارس را در آنجا برگزار می‌کردند، طی ایده‌ای سبز از این فرصت برای فرهنگ‌سازی تفکیک زباله نیز استفاده کردند. در کنار کلاس‌های درسی دانش‌آموزان در مسجد، مدتی هم درباره اهمیت تفکیک زباله برای بچه‌ها صحبت می‌شد. در پایان از این کودکان پیمان پاکیزگی گرفته شد و آن‌ها قول دادند که برای حفظ طبیعت تلاش کنند. همچنین از این بچه‌ها خواسته شد کاردستی‌هایی با وسایل بازیافتی درست کنند.

● مشاوره‌های گروهی دختران نواندیش

فهیمة شهری با شاگه اجتماعی دختران نواندیش در محله رازی، جلسات مشاوره‌های گروهی رایگان را برای دختران راه انداخته است. آن‌ها در این جلسات، دنبال خودشناسی هستند. قرار است بیشتر پی به ارزش وجودی خودشان ببرند و در ازدواج و زندگی، فریب پست‌های دروغین فضای مجازی را نخورند. سخنان حضرت علی(ع) در نهج البلاغه نیز چاشنی این جلسات است تا دختران، افکار و سبک زندگی‌شان را بر پایه ارزش‌های معنوی بنیان گذارند.

مشاور این گروه، فاطمه مجری کیان است که به صورت جهادی این جلسات را برگزار می‌کند. اولین جلسه این مشاوره چندی پیش در اجتماعات شبانه برگزار شد. حالا با افزوده شدن تعداد نفرات، جلسات هر هفته یکشنبه هادر پایگاه حضرت زینب(ص) برای عموم علاقه‌مندان دایر است.

● شهر بازی قرآنی در مسجد

در مسجد امام محمد باقر(ع) محله امامیه، قرآن به روش بازی و انیمیشن به کودکان کمتر از چهارده سال آموزش داده می‌شود. کودکان بعد از اینکه در کلاس، با روش‌هایی شاد، قرآن را فرا گرفتند، به کانون مسجد می‌روند و باین‌هایی که به آن‌ها داده می‌شود می‌توانند با دستگاه‌هایی همچون ایرهاکی، پی‌اس ۵، واقعیت مجازی، عینک سه بعدی بازی کنند. در حال حاضر حدود ۱۳۰ دختر و پسر محل در این کلاس‌ها حضور دارند و به شهر بازی قرآنی می‌روند اما با آغاز فصل تابستان تعدادشان رو به افزایش است.

● تابستان مهارتی بچه‌های حجاب

فعالان فرهنگی محله حجاب مشغول برپا کردن فضایی مهارتی به نام «مدرسه تولید مهارت»، برای تابستان کودکان و نوجوانان هستند. بخشی از این کلاس‌ها در مسجد حمزه سیدالشهدا(ع) برگزار می‌شود و مخصوص کودکان و نوجوانان بیشتر از ۹ سال است. قرار است آن‌ها در این کلاس‌ها موضوعاتی همچون تعمیرات لوازم خانگی، کار با چوب، کامپیوتر، هوش مصنوعی و... را به صورت تئوری و عملی فرا بگیرند. تدریس بر عهده مدرسان مرکز فنی و حرفه‌ای است و در پایان به شرکت‌کنندگان مدرک داده می‌شود. برپایی بازارچه کودکان و نوجوانان، برنامه دیگری است که قرار است دست‌سازهای کودکان و نوجوانان در آن به فروش برسد.

آراستگی در نغمه و بنفشه

پروژه بهسازی بوستان‌های نغمه، بنفشه و بوستان خطی شهید جراح ۲ با هدف افزایش رضایت عمومی شهروندان، ارتقای خدمات، رفع نازیبایی‌های بصری و آراستگی فضاهای سبز در حال اجراست. در این پروژه، اقداماتی نظیر تعویض جداول فرسوده، اجرای آسفالت ولکه‌گیری کف پوش، نصب و مرمت وسایل بازی کودکان انجام می‌شود.

۱۰

راهی برای کاهش هدررفت آب

به منظور تأمین منابع آبی فضای سبز، کاهش هدررفت آب و مدیریت بهینه منابع آبی، حذف تردد تا نگرها و کاهش ترافیک، پروژه احداث مخزن سیصد مترمکعبی بوستان ریحان به تازگی آغاز شد. باره اندازی این مخزن، امکان ایجاد آبیاری تحت فشار فراهم و مشکل آبیاری فضاهای سبز در این محدوده رفع می‌شود.

نونوار شدن آسفالت «ادیب»

شهرداری منطقه ۱۰ از اجرای روکش و ترمیم آسفالت معابر فرعی ادیب با هدف بهبود تردد شهروندان خبر داد. این عملیات به مساحت ششصد مترمربع با هدف تسهیل در تردد و وسایل نقلیه و افزایش ایمنی شهروندان در حال اجراست. این پروژه در حدفاصل معابر فرعی ادیب ۴۲،۲ تا ۴۲،۱۰ انجام می‌شود.

شهردار منطقه ۱۰ از آغاز عملیات اجرایی پروژه پیاده‌روسازی خیابان دکتر حسینی شمالی در حدفاصل بولوار شریعتی تا خیابان حسینی شمالی ۲۳ خبر داد. وحید برجسته نژاد با اعلام این خبر گفت: این پروژه با هدف ارتقای ایمنی و تسهیل تردد عابران پیاده، بهبود سیما و منظر شهری و افزایش کیفیت خدمات شهری در این محدوده آغاز شد.

او با تأکید بر اهمیت پیاده‌رو هادر ساختار شهری افزود: پیاده‌روهای استاندارد، نقش مهمی در ارتقای کیفیت زندگی شهروندان دارند و از جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی و بهداشتی، تأثیرات شایان توجهی بر محیط شهری و رفاه عمومی به جای می‌گذارند.

به گفته شهردار منطقه ۱۰، اعتبار این پروژه بالغ بر ۱۳۵ میلیارد و ۸۰۰ میلیون ریال است و طی آن، عملیات تعویض جداول بتنی و کانپو، ۵۰۰ متر طول جدول‌گذاری، ۳۳۰ مترمکعب خاک برداری، هزار و ۱۰۰ مترمربع تایل فرش و همچنین احداث مسیر ویژه تردد نابینایان اجرا خواهد شد.

برجسته نژاد در پایان بیان کرد: اجرای این پروژه، گامی مؤثر در راستای مناسب‌سازی معابر شهری، افزایش ایمنی عابران و توسعه زیرساخت‌های شهری منطقه ۱۰ خواهد بود.

شهردار منطقه ۱۰ از آغاز عملیات اجرایی پروژه پیاده‌روسازی خیابان دکتر حسینی شمالی خبر داد

راه امن برای عابران «حسابی»

۹

سیدامیر هاشمیان، ملبله کار طلا و نقره میراث دار هنری است که قدمتی دیرینه دارد

سفیر هنر هخامنشیان در مشهد

بافتن رشته های نقره

میز کار سیدامیر هاشمیان ظاهراً خیلی ساده به نظر می رسد. چند انبر و قیچی و تعدادی رشته های باریک نقره، تنها وسایلی است که روی میزش قرار دارد اما همین که نمونه کارهایش را می آورد و مشغول کاری می شود، چشمانمان برق می زند. ظرافت کارش قابل وصف نیست. رشته های باریک نقره را مثل نخ در هم می تابد و روی کارسوار می کند.

او توضیح می دهد: ساچمه های نقره را که از بازار می خرم، خودم ذوب می کنم و به صورت شمش درمی آورم. بعد شمش ها را با چرخ نورد به صورت رشته های مفتولی سایزهای مختلف درمی آورم.

او این رشته ها را به هم می تابد تا وقتی آن را روی کار می گذارد، بهتر به چشم بیاید.

طرح را ابتدا روی کاغذهای شطرنجی میلی متری می کشد. بعد آن را قالب می زند. روی سطحی فلزی، موم

می گذارد و قالب را روی موم می زند. سپس رشته های باریک نقره را طرح می دهد و در جاهای مشخصی که قالب زده، می گذارد. بته جقه، برگ، پیچک، اشک، عمده طرح هایی است که در کارش دیده می شود. در هر طرح، چندین رشته در هم تابیده است. به عنوان مثال درون

یک برگ، پیراست از رشته های باریک کنار هم چیده شده که برگ را پر می کند و به آن نقش و نگار می دهد.

هاشمیان، نمونه کارهایش را می آورد و روی میز می گذارد؛ سرویس چای خوری، قندان، قاشق، بشقاب و کاسه پذیرایی، سنجاق سینه،

کیف و... هر کدام را از جهات مختلف در دستمان می چرخانیم و ظرافت هایش را به نظاره می نشینیم.

کیفی که مهر اصالت ملی صنایع دستی گرفت

او کیفی را که با ملبله های نقره درست شده است، در دستش می گیرد و تعریف می کند: این را سال ۸۴ که

دخترم به دنیا آمد، به همسرم هدیه دادم. چون مربوط به تولد دخترم است، برایم خاطره انگیز است. چند

ماه با عشق برایش وقت گذاشتم.

هاشمیان سال ۱۴۰۰ در نمایشگاه صنایع دستی در برج میلاد، مهر اصالت ملی صنایع دستی را برای این

کیف دریافت کرده است.

این هنرمند در کیف را باز می کند و می گوید: جدا از ظرافت هایی که خود ملبله ها دارد، جوشکاری هایش

خیلی سخت و ظریف است.

او به تاجی که بین آثارش است، اشاره می کند و می گوید: این را هم برای همسرم درست کردم. روز

عروسی همین تاج را روی سرش گذاشته بود. بعد از آن، دوسه نفر دیگر هم برای روز عروسی شان

این تاج را بردند و استفاده کردند.

این هنرمند به چالش های زمان ساخت آثار اشاره می کند و می گوید: بعد از اینکه ملبله ها را روی

موم چیدیم و تمام شد، روی کار را با مفتول، محکم می بندیم. روی آن ها موادی می ریزیم که

درجه گرما را پایین می آورد؛ بعد به آن حرارت می دهیم تا موم باز شود. به گفته او این مرحله یکی

از حساس ترین مراحل کارش است و اگر حرارت ذره ای بیشتر باشد، کار خراب می شود. بعد از این

مرحله، دوسه بار کار را پرداخت می زنند.

حیرت اسپانیایی‌ها از ظرافت هنر ملیله

وقتی از هاشمیان درباره طرحی که روی میز کارش است می‌پرسیم، می‌گوید: یک آینه شمعدان است به سفارش یکی از فروشگاه‌های برنند مشهد. بعد هم توضیح می‌دهد که چطور قرار است آن رشته‌ها تبدیل به پایه‌های شمعدانی شوند.

او ارزش تقریبی این آینه شمعدان را حدود یک میلیارد تومان برآورد می‌کند و می‌گوید: این هنر به خاطر ظرافت زیاد و مواد اولیه گران قیمتی که دارد (طلا یا نقره) بسیار گران است و عمده مشتریان آن، قشر مرفه جامعه هستند. این هنرمند تا کید می‌کند: خیلی‌ها پولدار هستند اما هنرشناس نیستند. این آثار را کسانی خریداری می‌کنند که هم پولدار باشند و هم هنرشناس.

او که سابقه حضور در نمایشگاه‌های مختلف در تهران و مشهد را دارد، تعریف می‌کند: در یکی از نمایشگاه‌ها یکی از بازدیدکنندگان پرسید قیمت این کار چقدر است. من هم گفتم صد تومان. منظورش صد میلیون تومان بود اما مشتری فکر کرد صد هزار تومان. بعدش که متوجه قیمت واقعی شد، متعجب بود که چرا این قدر گران است. مدتی وقت گذاشتم و همه موارد را برایش توضیح دادم. بعد این قدر شیفته این هنر شده بود که مدام حسرت می‌خورد که چرا در خانه‌اش از این نمونه ندارد.

هاشمیان با خنده ادامه می‌دهد: یک سال در نمایشگاه، بازدیدکننده‌ای که داشت پیچ و خم کار را می‌دید، پرسید و گفت آقا شما این‌ها را مثل زولبیا درست می‌کنید. خنده ام گرفت و گفتم نه این‌ها نقره است. بعد روش کار را نشان دادم. کلی شرمند شد و چند بار عذر خواهی کرد.

او از نوروز سال ۷۶ که در نمایشگاهی در اسپانیا حضور داشته است، یاد می‌کند و می‌گوید: آنجا در حضور بازدیدکننده‌ها کار را انجام می‌دادم و بازدیدکننده‌های خارجی بسیار از این موضوع شگفت زده می‌شدند.

به گفته خودش در آنجا ترجمی حضور داشته است و مدام به هاشمیان و همراهانش می‌گفته بازدیدکننده‌ها از اینکه این آثار با این همه ظرافت دارد با دست درست می‌شود، شگفت زده‌اند.

یادگار زنجان در مشهد

هاشمیان توضیح می‌دهد: در کشور ترکیه هم هنر ملیله وجود دارد اما به ظرافت ملیله ما نیست. حتی در اصفهان خودمان هم این هنر وجود دارد اما آنجا هم به این ظرافت نیست. او که اصالتاً زنجانی است، می‌گوید: مهد اصلی این هنر شهر زنجان است و بیشترین ظرافت را ملیله‌های زنجان دارد. به طوری که زبانزد است.

وی این هنر را در زادگاهش آموخت و بعد که به مشهد آمد، جزو معدود هنرمندان این عرصه در مشهد بوده و هست. این هنرمند تعریف می‌کند: از ابتدا به کارهای هنری و دستی علاقه داشتم. حتی در دوران سربازی در اوقات فراغت ماکت‌هایی از خانه، ماشین، کشتی، قایق و... با چوب درست می‌کردم که خیلی طرفدار بود.

بعد از اتمام سربازی که در شهر زنجان دنبال کار بوده است، یکی از همسایه‌هایشان که در این هنر دست داشته، او را به این عرصه دعوت می‌کند.

هاشمیان می‌گوید: سال ۷۰ علی‌رضا لطفی رضایی من را به این سمت سوق داد. او با کریم ابطی که استاد کار این هنر شناخته می‌شود، کار می‌کرد. وقتی دیدم من به کارهای هنری علاقه دارم، گفت بروم و در رشته ملیله با ابطی کار کنم.

وقتی هاشمیان برای یادگیری و کار در مغازه ابطی مشغول به کار شد، برخلاف سایر شاگردها که ابتدا با دست‌سازه‌های کوچکی همچون سنجاق سینه شروع می‌کردند، او یک سرویس چای خوری دست گرفت.

این هنرمند تعریف می‌کند: وقتی سرویس چای خوری را درست کردم، خیلی خوب از کار درآمد و ابطی آن را برای سفارش دهنده فرستاد. بقیه تعجب می‌کردند و می‌گفتند تو چطور توانسته‌ای در اولین تجربه این کار را انجام بدهی.

ناشناخته‌بودن هنر ملیله در مشهد

هاشمیان طی چند ماه، این هنر را فرامی‌گیرد و حدود ۱۰ سال بعد یک مغازه دایر می‌کند. تا زمانی که زنجان بوده، مشتری داشته. حتی هنر ملیله را روی زیورات طلا همچون دستبند و انگشتر، گوشواره و... پیاده می‌کرده و به فروش می‌رسانده است.

از سال ۸۶ که ساکن مشهد شد، به قول خودش کم‌لطفی‌های بسیاری دیده است.

او می‌گوید: مردم مشهد این هنر را نمی‌شناسند و ارزشش را نمی‌دانند: برای همین به آن بهانه می‌دهند.

این هنرمند عکس‌هایی در تلفن همراهش را نشان می‌دهد که آثار ملیله در قسمت‌های مختلف منازل قرار دارند. او می‌گوید: در زنجان، مردم با این هنر انس دارند و در بسیاری از خانه‌ها ظرف‌های ملیله وجود دارد و بان‌ها پذیرایی می‌کنند اما در مشهد این طور نیست و هنوز این هنر ناشناخته است.

او از سال ۹۵ تا ۱۴۰۲ در خانه ملک مشهد کار می‌کرده است و می‌گوید: خیلی‌ها برای بازدید به آنجا می‌آمدند. حتی از شهرها و کشورهای دیگر بازدیدکننده داشتیم و این باعث می‌شد بیشتر این هنر را بشناسند.

به گفته خودش در خانه ملک هم بازدیدکننده‌ها محو ظرافت این هنر می‌شدند.

این هنرمند باز گویای می‌کند: از اینکه آن طور که باید از او و هنرش حمایت نمی‌شود و با اینکه در حال حاضر جزو معدود هنرمندان این عرصه در مشهد و شاید تنها هنرمندان باشد، هیچ حمایتی برای توسعه کار دریافت نکرده است.

او می‌گوید: این هنر جزو هنرهای ایران باستان است و از زمان هخامنشیان وجود داشته است.

هاشمیان که آثار ملیله را در موزه و کاخ گلستان تهران دیده است، تعریف می‌کند: در گذشته در کاخ‌ها و برای پادشاهان از ظرف‌های ملیله طلا و نقره استفاده می‌کردند و اکنون نمونه‌های آن‌ها را در موزه‌ها می‌توان مشاهده کرد.

این هنرمند ادامه می‌دهد: در کاخ گلستان که آثار ملیله را می‌دیدم، برایم حیرت‌آور بود که چطور آن زمان با کمترین امکانات و تجهیزات، چنان آثار با کیفیت و ظریفی درست می‌کردند.

حاضر نیستیم از هنرمند دست بردارم

هاشمیان می‌گوید: این سال‌ها که قیمت طلا و نقره افزایش یافته است، بعضی‌ها می‌گویند آثار را با مس درست کن تا افراد بیشتری بتوان خرید آن را داشته باشند، اما من هیچ وقت حاضر نشده‌ام این کار را انجام دهم. به نظرم، ارزش این هنر خیلی زیاد است و نباید آن را با کمتر از نقره درست کنیم.

وی تأکید می‌کند: این هنر نیاز به صبر و حوصله و دقت خیلی زیاد دارد.

به نظر او فقط عشق است که می‌تواند باعث شود یک نفر ساعت‌ها پای این هنر بنشیند و خسته نشود.

هاشمیان شنیده است چندین سال پیش، چند نفری در مشهد، هنر

ملیله را روی مس انجام می‌دادند اما حالا مدت‌هاست که اثری از آن‌ها ندیده، طوری که گمان

می‌کند کار را کنار گذاشته‌اند.

او می‌گوید: من هم حدود سال ۸۹ به خاطر نوسان زیاد قیمت نقره و کم‌لطفی‌هایی که به این هنر می‌شد، کار را کنار گذاشتم و دو سه سالی وارد شغل آزاد شدم اما این قدر به این هنر علاقه داشتم که تاب نیاوردم و دوباره با وجود مشکلات فراوان، همین هنر را در دست گرفتم و دیگر حاضر نشدم رهاش کنم.

این هنرمند خیلی دوست دارد شاگرد داشته باشد و هنرش را به جوانان و علاقه‌مندان یاد دهد تا نسل به نسل منتقل شود اما ناشناخته بودن آن، کار را برایش سخت کرده و موجب شده کمتر کسی به این سمت گرایش داشته باشد. به نظر او چنین هنرهایی یکی از ابزارهای اصلی برای نشان دادن اصالت ایران و ایرانی به خودی و بیگانه است و باید بیش از این به آن بها داده شود.

نقاشی دیواری تقاطع بولوار حسابی و شریعتی، زینت بخش تجمعات شبانه است

ما ایران را می‌سازیم

مکان نما

رضا ریاحی اواسط بهمن سال گذشته بود که مدیریت هنری شهرداری مشهد، سفارش نقاشی با موضوع «ما ایران را می‌سازیم» را به فرهاد رضایی فر، هنرمند مشهدی، داد. رضایت و اشتیاقی که مالکان یک ساختمان نوساز در تقاطع بولوارهای حسابی و شریعتی از کار داشتند، در کنار ارادت و خلاقیتی که رضایی فر به کار بست، در یک زمان بیست و پنج روزه، کار را به پایان رساند و حالا دوماهی می‌شود که نقاشی دیواری بانوان ایرانی در لباس و اقوام مختلف به عابران این خیابان لبخند می‌زند. نقاشی‌ای که در آن بانوان گرد و لرو ترکمن و بلوچ و فارس و گیلکی، فرشی را با طرح ایران می‌بافند.

را آورده است که در اجتماع مردم حضور داشته باشد. امروز این اتحاد برای ما یک تکلیف است و این نقاشی دیواری به خوبی اتحاد مردم را به رخ می‌کشد.

خارجی هادردی از مادوانمی کنند

علی و امیرحسین دو برادری هستند که از کنار این نقاشی دیواری عبور می‌کنند. علی که کوچک‌تر است، می‌گوید: همان طوری که این خانم‌ها در کنار هم نشسته‌اند و مشغول کامل کردن نقشه ایران هستند، رهبر ما نیز همه عمرش را برای ساختن ایران تلاش کرد و آخر سر هم در این راه شهید شد. امیرحسین هم نگاه جالبی به این نقاشی دیواری دارد. از نظر او خارجی‌ها در هیچ جای تاریخ، دردی از ملت ایران دوانکرده‌اند و این خود ما ایرانی‌ها هستیم که باید در کنار هم کشورمان را بسازیم؛ لرو ترک و فارس و عرب و بلوچ هم ندارد.

این نقاشی می‌افتد، متفاوت است؛ عده‌ای لحظه‌ای می‌ایستند و به نقاشی نگاه می‌کنند اما برخی دیگر دقیق‌تر هستند و قومیت بانوان در تصویر از نوع لباس‌های محلی‌شان تشخیص می‌دهند. اما همه آن هادریک موضوع مشترک هستند و آن هم این است که بعد از دیدن این اثر هنری، لبخندی روی صورتشان نقش می‌بندد. درست مانند شخصیت‌های نقاشی که با لباس‌های رنگارنگ، عابران را مجذوب می‌کنند.

افسانه لطیفی که ساکن همان حوالی است، به ما می‌گوید: چند سالی بود که روی این دیوار طرحی از بهار کشیده شده بود و دیگر گل و چمن‌های آن رنگ و رخی نداشت. مدام با خودم می‌گفتم خدا کند لااقل اینجا را رنگ سفید بزنند که از این سر و شکل خارج شود، اما خدا را شکر این نقاشی جذاب را کشیدند که در این روزهای هجوم دشمن به کشورمان، هر روز حالمان را خوب می‌کند. این نقاشی یک پیام روشن دارد و آن این است که ما ایرانی‌ها تا آخرش کنار هم هستیم.

جنس‌مان جور شد!

محبوبه سبحانی یکی دیگر از بانوان ساکن در خیابان دکتر حسابی است که به این نقاشی دیواری واکنش نشان می‌دهد. او می‌گوید: هر شب با خانواده و خانم‌های همسایه به تجمع مردم انقلابی در چهارراه ورزش می‌آییم و پای کشورمان ایستاده‌ایم. با این نقاشی دیواری دیگر جنس‌مان جور شد! تجمع مردم در کنار هنرهای تجسمی این چنینی که حکایت از وحدت بانوان ایرانی دارد، حس و حال باهم بودن را شیرین‌تر می‌کند. محبوبه خانم می‌گوید: ایرانی‌ها بیداری نیستند که با این بادها بلبزند! من خودم از شهرستان مهمان دارم؛ با خودش پرچم ایران

بزرگ‌ترین اثر هنری من

طراح و نقاش این اثر هنری، فرهاد رضایی فر است که از شانزده سال پیش با شهرداری مشهد همکاری دارد. لبخند رهگذران هنگام تماشای کارهای هنری او ویژگی مهمی است که در آخرین کارهایش نیز که «خانواده ایرانی» و «لبخند ایرانی» نام دارد و بر دو دیوارهای میدان دانش آموز نقش بسته است، به وضوح دیده می‌شود.

اومی‌گوید: نقاشی «ما ایران را می‌سازیم» بزرگ‌ترین اثر هنری من است که ۲۳ متر ارتفاع و ۱۸ متر عرض دارد. در این اثر هنری، بانوان ایرانی از اقوام مختلف، با گویش‌ها و لهجه‌های متفاوت در کنار هم نشسته‌اند و فرشی را با طرح ایران می‌بافند. این یعنی بانوان سرزمین من، مثل همیشه در بزنگاه‌های تاریخی کنار مردان هستند و بعد از هر جنگی در ساخت و ساز میهن، نقش مهمی را ایفا کرده‌اند. طراحی این اثر هنری هم با فرهاد رضایی فر بوده است. او همیشه دوست داشته است بین آثارش، کاری برای «ایران» داشته باشد؛ برای همین در آذرماه سال گذشته شروع به طراحی اثر «ما ایران را می‌سازیم» می‌کند و جالب اینکه ادیت نهایی این اثر هنری درست در روز زن (۲۰ آذر ۱۴۰۴) کامل می‌شود.

رضایی فر توضیح می‌دهد: طراحی این اثر در روز مادر، دو مفهوم مهم را به همراه دارد؛ اول اینکه ایران وطن و مادر همه ماست و دوم اینکه در این اثر، زنان و مادران ایرانی، نقش بسیار پررنگی دارند.

نقاشی حال خوب کن

نقاشی دیواری «ما ایران را می‌سازیم» در یکی از معابر پرتردد قاسم‌آباد قرار گرفته است. باز خورد اهالی وقتی که چشمشان به

● مهم نام ایران است

عباس آقای طاهریان، پدرا امیرحسین و علی، هم در جمع ما حضور دارد. او می‌گوید: دوماهی می‌شود که هر روز این نقاشی دیواری را می‌بینیم؛ با دیدن این اثر زیبا این شعر به یادم می‌آید:

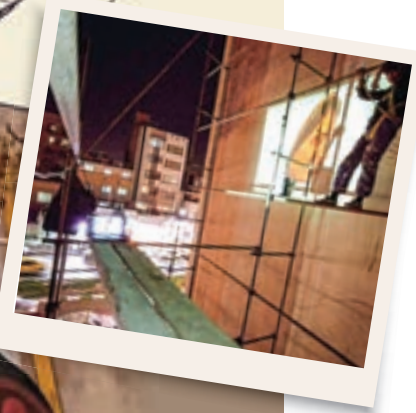
کسی نخواهد دید مرگ غیرت ما را
جهان به چشم ببیند ابهت ما را

کسی که گفت به ما بد، به چشم خود بد دید
غروب غیرت ما را کسی نخواهد دید

در این مصاف به ما می‌رسد، سرافرازی
به مانمی خورد این حرف در این بازی

بترس از این همه شوری که هست در سر ما
جهان قیام کند پای خون رهبر ما

حاج عباس آقادرادامه می‌گوید: در این خاک، زن و مرد تفاوتی ندارد؛ لرو کرد و ترک و بلوچ و فارس هم نداریم. وقتی پای نام ایران و خاک کشورمان در میان باشد، همه مردم پای کار هستند. چه از شرایط موجود رضایی باشند چه ناراضی؛ مهم نام ایران است.

حامد حلیمی با ۵۰ بار تماس با ۱۳۷، رکورددار الگوی مطالبه‌گری در منطقه ۱۰ شد

خستگی ناپذیر تا حل مشکل

● چه چیزی باعث می‌شود یک مطالبه‌گر را رها نکنید؟
وقتی مشکلی را می‌بینیم، احساس می‌کنیم وظیفه داریم تا حد توانم آن را دنبال کنیم. مثلاً برای یک خط عابر پیاده حدود ۲۵ ماه پیگیری کردم تا بالاخره انجام شد. اگر بعد از اولین پاسخ یا تاخیر، موضوع را رها می‌کردم، به احتمال زیاد آن کار هم به نتیجه نمی‌رسید.

● در صحبت‌هایتان اشاره کردید که فقط با ۱۳۷ در ارتباط نیستید.

بله، هر جا سامانه‌ای برای پاسخ‌گویی وجود داشته باشد، از آن استفاده می‌کنم. از شرکت برق گرفته تا گاز و سامانه‌های دیگر. حتی بعضی از اپراتورهای صدای من را می‌شناسند، چون خیلی تماس می‌گیرم.

● چرا بقیه شهروندان کمتر از این ظرفیت‌ها استفاده می‌کنند؟

به نظرم دلیل آن، ضعف اطلاع‌رسانی است. خیلی از مردم نمی‌دانند برای هر مشکل باید با کدام شماره تماس بگیرند.

● یک توصیه به شهروندان؟

اینکه بی‌تفاوت نباشند. اگر مشکلی را می‌بینند، از کنار آن عبور نکنند. امروزه راه‌های ارتباطی زیادی برای پیگیری مطالبات وجود دارد. هرچه مشارکت مردم بیشتر باشد، مشکلات هم سریع‌تر شناسایی و برطرف می‌شود.

از شهر، هر جا ایرادی ببینم، احساس می‌کنم باید اطلاع بدهم.

● فعالیت شما در شورای اجتماعی محله هم در این پیگیری‌ها نقش داشته است؟

بیشتر دغدغه شخصی است ولی چند سالی است که در شورای اجتماعی محله امامیه فعالیت می‌کنم. مشکلات را بیشتر می‌بینم و مطالبات هم محله‌ای‌ها را بهتر می‌شناسم. بیشتر درخواست‌های مربوط به روکش آسفالت و اصلاح معابر از همین سامانه پیگیری شد. همچنین در یکی از نقاط محله هم وضعیت دفع زباله مناسب نبود و زباله‌ها کنار دیوار یک مدرسه رها می‌شد. با پیگیری‌های مکرر، سطل زباله نصب شد. امروز اگر کسی قبل و بعد آن محل را ببیند، متوجه تفاوتش می‌شود.

● پیگیری‌های شما فقط به محله امامیه محدود می‌شود؟

من حتی در سفر هم اگر مشکلی ببینم، پیگیری می‌کنم. به نظرم وقتی مسیر حل یک مشکل را می‌دانیم، نباید به آن بی‌تفاوت باشیم. برای من مهم نیست موضوع مربوط به کدام شهر یا کدام دستگاه باشد.

شاهیان تصور اینکه یک پیگیری تلفنی ساده می‌تواند تغییرات بزرگی در یک محله یا شهر به وجود بیاورد، شاید دور از ذهن باشد. اما شهروندانی هستند که با جدیت، این ارتباط دوطرفه را حفظ می‌کنند. حامد حلیمی، ساکن محله امامیه و رئیس شورای اجتماعی این محله، از جمله شهروندانی است که به ۵۰ بار تماس با ۱۳۷ نامش در فهرست پرتماست‌ترین کاربران این سامانه در مشهد ثبت شده است. این شهروند مشارکت‌جو باور دارد مطالبه‌گری وظیفه همه ماست و اگر مردم، مسیرهای پیگیری را بشناسند، بسیاری از مشکلات شهری زودتر برطرف می‌شود.

● اولین تماس تلفنی با سامانه ۱۳۷ را خاطرتان هست؟

حدود سال ۱۳۹۲ بود. از طریق بنرها و تبلیغات شهری با این سامانه آشنا شدم. شهرداری از مردم خواسته بود مشکلات و معضلات شهری را اطلاع دهند تا پیگیری شود. من هم چند مورد را گزارش کردم و وقتی دیدم نتیجه می‌دهد، بیشتر ترغیب شدم.

● همان تماس‌های اول باعث اعتماد به سامانه شد؟

گاهی حتی در کمتر از ۲۴ ساعت مشکل برطرف می‌شد. البته بعضی موضوعات هم زمان بیشتری می‌خواست، ولی مهم این بود که می‌دیدم درخواست‌ها ثبت می‌شود و به نتیجه می‌رسد. برای همین هر جا مشکلی می‌دیدم، آن را گزارش می‌دادم.

● بیشتر چه نوع مشکلاتی را پیگیری می‌کنید؟

هر موضوعی؛ از آسفالت، جدول‌گذاری و روشنایی گرفته تا فضای سبز، نظافت، ایمنی معابر و مسائل ترافیکی. برای من فرقی نمی‌کند مشکل در محله خودم باشد یا در نقطه دیگری

شهروند محله سرفرازان، در پیگیری‌های تلفنی با ۱۳۷ دغدغه حفظ فضای سبز و محیط زیست شهری را دارد

شهر متعلق به همه ماست

● چرا این موضوع تا این اندازه برایتان اهمیت داشت؟
چون قبلاً نمونه آن را دیده بودم. در بخشی از همان محدوده، علف‌های خشک دچار آتش‌سوزی شده و آثار سوختگی مشخص بود. اگر این اتفاق دوباره می‌افتاد، احتمال داشت بخش زیادی از فضای سبز از بین برود.

● شما در برابر حفظ سرمایه‌های شهری هم احساس مسئولیت می‌کنید؟

دقیقاً همین‌طور است. برای ایجاد فضای سبز، کاشت درخت و نگهداری آن، هزینه‌های زیادی صرف می‌شود. وقتی می‌بینیم با یک بی‌توجهی ممکن است همه این زحمات از بین برود، طبیعی است که احساس مسئولیت کنیم.

● بعد از پیگیری این موضوع، چه بازخوردی گرفتید؟
خوشبختانه رسیدگی انجام شد و نیروهای اجرایی هم تأکید کردند که باید پیگیری می‌شد.

● دلیل این پیگیری‌ها چیست؟

دلسوزی برای شهر. وقتی می‌بینم مشکلی وجود دارد و می‌توانم آن را اطلاع بدهم، ترجیح می‌دهم بی‌تفاوت نباشم. اگر هر شهروندی به اندازه توان خودش مشارکت کند، بسیاری از مسائل زودتر حل می‌شود. به نظرم، دیدن مسائل شهر فقط وظیفه مدیران شهری نیست. شهر متعلق به همه ماست.

● تا حالا از طولانی شدن روند پیگیری‌ها خسته شده‌اید؟

بله برای من هم پیش آمده است؛ مثلاً بعضی وقت‌ها که مدت زیادی در انتظار پاسخ بوده‌ام یا برای ثبت درخواست باید زمان بیشتری صرف می‌شد. اما وقتی موضوع مهم باشد، نمی‌توان آن را رها کرد. به نظرم اگر شهروندان پیگیر نباشند، برخی مشکلات اصلاً دیده نمی‌شود.

● موردی بوده است که پیگیری شما از بروز یک مشکل جدی پیشگیری کرده باشد؟

موضوع مربوط به اراضی کوه پارک در محدوده انتهای خیابان خسروی ۵ است. یاد می‌آید پوشش گیاهی آن محدوده به دلیل بارندگی‌ها خیلی رشد کرده بود. اما با گرم شدن هوا و خشک شدن علف‌ها، خطر آتش‌سوزی وجود داشت. این موضوع را به سامانه اطلاع دادم و خوشبختانه نیروهای مربوطه برای پاک‌سازی و جمع‌آوری علف‌های خشک وارد عمل شدند. آن‌ها برای پیشگیری از یک آتش‌سوزی، خیلی تشکر کردند.

شاهیان احسین صادقی، ساکن محله سرفرازان، سال‌هاست از طریق سامانه ۱۳۷ مسائل مختلف شهر را پیگیری می‌کند. دغدغه اصلی او حفظ محیط زیست و مراقبت از فضای سبز شهری است. این شهروند چهل و هفت ساله می‌گوید بعضی شهروندان از کنار مشکلات شهری راحت عبور می‌کنند، در حالی که بخش زیادی از فضای سبز و درختانی که با هزینه و زحمت فراوان کاشته می‌شوند، ممکن است از بین بروند. به باور او که از سال ۹۳ با مرکز ۱۳۷ ارتباط دارد، بسیاری از مشکلات زمانی برطرف می‌شود که شهروندان نسبت به آن‌ها حساس باشند. به مسئولان گزارش دهند و تا رسیدن به نتیجه پیگیر بمانند.

● نمونه‌ای از موضوعاتی را که دغدغه‌تان بوده است، به خاطر دارید؟

من از زمانی که ساکن طبرسی دوم بودم، هر جا مشکلی می‌دیدم، آن را پیگیری می‌کردم. بعد از جابه‌جایی محل سکونت هم این ارتباط ادامه پیدا کرد.

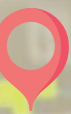
○ محمود عباس نژاد، از ورزشکاران و مرشدان حاضر در برنامه،
تعریف کرد: آقای ناری یک اجراء در کشور دبی داشت که از تلویزیون
تماشای کردم. ابیاتی درباره ایران از فردوسی رامی خواند. این قدر
اجرایش زیبا بود که نه تنها من ایرانی تحت تأثیر قرار گرفته بودم،
بلکه می‌دیدم روی حضار خارجی هم اثر گذاشته است.

○ بعد از اهدای مدرک دکترای شال پهلوانی و تابلو ده فرمان اخلاقی
امام رضا^(ع) به علی ناری، او چند دقیقه‌ای برای حضار صحبت کرد و
ابیاتی از فردوسی را خواند. ناری ابیات و اشعار مربوط به ایران را انتخاب
کرده بود که با توجه به شرایط کشور مورد توجه حضار و تشویق‌های
آن‌ها قرار گرفت.

محلله حجاب میزبان یکی از پیرمرشدان کشورمان بود

تجلیل پهلوان در فاتح خیبر

فهیمة شهری ۱۷ خرداد، زورخانه فاتح خیبر در محلله حجاب، میزبان
ورزشکاران و مسئولان کشوری بود. در این زورخانه برای اولین بار در
کشور، مقام دکترای افتخاری به یک مرشد داده شد. علی ناری که سال‌هاست
نامی آشنا بین اهالی زورخانه دارد و اجراهایش در داخل و خارج از کشور زبانزد
همگان است، به این افتخار نائل آمد. مهمان ویژه این برنامه، ابوالفضل صادقی نژاد،
نماینده وزیر ارشاد و دبیر شورای ارزشیابی هنرمندان کشور بود. در این برنامه قرار بود
به دست صادقی نژاد، از تعدادی از پیشکسوتان و ورزشکاران دیگر نیز تقدیر شود اما
به رسم ادب و آیین پهلوانی، او در مقابل پیشکسوتان زورخانه زانو زد و از آن‌ها خواست
هدایا را به ورزشکاران بدهند.

○ کیان عبداللهی ورزشکار کوچک و بانگیزه مراسم بود. او
ابتدا از بزرگان رخصت خواست، به نقالی و شاهنامه خوانی پرداخت
و بعد در کنار گود، پایه پای ورزشکاران، میل زد و حرکات پهلوانی
را انجام داد.

○ محمد نجاری سهل آباد، ناشر و نویسنده مشهدهی، سال‌هاست
به ورزش و ورزشکاران باستانی کمک‌های مالی و معنوی می‌کند و
اخیراً شال‌های سبز پهلوانی و پیشکسوتی را طراحی و چاپ کرده
است. در این مراسم با این شال‌های ارزشمند از تعدادی از ورزشکاران
و پیشکسوتان تقدیر شد.